

2016

þý ” 1 À » É ¼ ± Ä 1 0 ® • Á 3 ± Ã - ± 3 1 ± Ä · ½
þý µ Æ ± Á ¼ ¿ 3 ® Ä ¿ Å ± » » ¿ ´ ± À ¿ Í ´ 1 0
þý Ã Ä · ½ 0 Å À Á 1 ± 0 ® 0 ± 1 Ä · ½ µ » » · ½
þý - ½ ½ ¿ ¼ · Ä ¬ ¾ ·

þý £ ± Ä ¿ » 1 ¬ Å , š Î Ã Ä ± Å — .

þý Á ð Á ± ¼ ¼ ± ” 1 µ , ½ - Å 0 ± 1 • Á Á É À ± Ê 0 ð ÿ 1 0 ¿ ½ ¿ ¼ 1 0 ð ” - 0 ± 1 ¿ , £ Ç ¿ » ® • ¿ ¼ 1 0 î ½ 0 ± 1
þý • Á 1 Ã Ä · ¼ î ½ , ± ½ µ À 1 Ã Ä ® ¼ 1 ¿ • µ ¬ À ¿ » 1 Å ¬ Æ ¿ Å

<http://hdl.handle.net/11728/8947>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

---

Διπλωματική Εργασία για
την εφαρμογή του
αλλοδαπού δικαίου στην
κυπριακή και την ελληνική
έννομη τάξη

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Αννα Γραμματικάκη-Αλεξίου

Εισηγητής
Κώστας Η. Σατολιάς
Αρ. Φοιτ. Ταυτ.: 1143408452

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εισαγωγή.....σελ. 4	σελ. 4
2. Η υποχρέωση των πολιτειών να εφαρμόζουν αλλοδαπό δίκαιο	σελ. 6
3. Η θέσπιση κανόνων Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου από την πολιτεία ως εκπλήρωση καθήκοντος διεθνούς δικαιοσύνης	σελ. 7
4. Το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο	σελ. 8
5. Η εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου από το δικαστή	σελ. 9
6. Δικαστική γνώση ημεδαπού δικαίου	σελ. 11
7. Δικαστική γνώση Συνθηκών Ευρωπαϊκής Ένωσης	σελ. 12
8. Εφαρμοστέο δίκαιο στην Κύπρο	σελ. 13
9. Εφαρμογή αλλοδαπού δικαίου από τα Κυπριακά Δικαστήρια– Ανασκόπηση Νομολογίας	σελ. 15
10. Τι ισχύει στην Αγγλία	σελ. 17
11. Α) Ο αλλοδαπός νόμος πρέπει να δικογραφείται	σελ. 18
12. Β) Ο αλλοδαπός νόμος πρέπει να αποδειχθεί	σελ. 18
13. Γ) Τρόπος απόδειξης	σελ. 19
14. Προϋποθέσεις εφαρμογής αλλοδαπού δικαίου στην Κύπρο	σελ. 20
15. Δικογράφηση αλλοδαπού δικαίου	σελ. 20
16. Δικονομική δυνατότητα διόρθωσης της έλλειψης δικογράφησης με τη Δ.25 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών.....	σελ. 21
17. Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου	σελ. 23
18. Συνέπειες παράλειψης επίκλησης ή αποτυχίας απόδειξης του αλλοδαπού δικαίου	σελ. 26
19. Εφαρμογή αλλοδαπού δικαίου από τα Ελληνικά Δικαστήρια-Η λύση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	σελ. 28
20. Αδυναμία πληροφόρησης του ξένου δικαίου.....	σελ. 34
21. Αναίρετικός έλεγχος	σελ. 35

22. Συγκριτική Ανάλυση	σελ. 37
23. Συνήθειες περιπτώσεις ανάγκης πληροφόρησης και εφαρμογής αλλοδαπού δικαίου στο πεδίο των διεθνών συναλλαγών	σελ. 39
24. Υποπερίπτωση α. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17 ^{ης} Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I)	σελ. 40
25. Πεδίο εφαρμογής	σελ. 41
26. Οικουμενική εφαρμογή	σελ. 43
27. Ομοιόμορφοι Κανόνες	σελ. 43
28. Υποπερίπτωση β. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11 ^{ης} Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II)	σελ. 44
29. Πεδίο Εφαρμογής	σελ. 44
30. Εξωσυμβατικές ενοχές	σελ. 46
31. Οικουμενικός χαρακτήρας	σελ. 46
32. Παρατηρήσεις	σελ. 47
33. Βιβλιογραφία	σελ. 50
34. Πίνακας Κυπριακών και Αγγλικών Αποφάσεων	σελ. 51
35. Πίνακας Ελληνικών Αποφάσεων	σελ. 53

Εισαγωγή

Σε κάθε δικαστική διαδικασία το δικαστήριο για να καταλήξει σε απόφαση επί των επίδικων ζητημάτων που έχει να επιλύσει λαμβάνει υπόψη του :

- A) Τα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης, στα οποία καταλήγει, ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης της ενώπιον του δικαστηρίου προσαχθείσας μαρτυρίας (προφορικής και έγγραφης) και

- B) Τη νομική πτυχή της υπόθεσης, δηλ. το νόμο και τη νομολογία, που τυγχάνουν εφαρμογής στα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης,

Η υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων της υπόθεσης στις πρόνοιες της νομοθεσίας και στη νομολογία οδηγεί στην επίλυση των επίδικων ζητημάτων.

Όπως θα δούμε στη συνέχεια, τόσο στην Κύπρο, όσο και στην Ελλάδα, οι διατάξεις, τόσο του εθνικού δικαίου, στο οποίο περιλαμβάνεται βεβαίως και το ευρωπαϊκό δίκαιο, που έχει υιοθετηθεί και ενσωματωθεί σε αυτό στα πλαίσια της διαδικασίας εναρμόνισης του εθνικού με το ευρωπαϊκό δίκαιο, όσο και του δικαίου της ευρωπαϊκής ένωσης, αποτελούν ζητήματα δικαστικής γνώσης για το δικαστήριο, που σημαίνει ότι δεν απαιτείται η απόδειξή τους, με την προσαγωγή σχετικής μαρτυρίας, αλλά ότι το δικαστήριο υπέχει υποχρέωσης να ανατρέξει σε αυτές και να τις εφαρμόσει.